

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Akıllı Kişi Hayır ve Şerrin Arasını Ayırt Edebilen Değildir; Ancak Akıllı Kişi Hayrı Tercih Edendir”

Bugün Müslümanların zayıf olmasının sebepleri nelerdir? Neden Müslümanların namusları ihlal ediyor, toprakları gasp ediliyor, fakirleştiriliyor, aç bırakılıyor ve neden zulme, zillete ve aşağılanmaya karşı kendilerini savunamıyorlar? Neden suçlu kafirlerin aç bırakması, katletmesi ve işkence etmesinden dolayı öldükleri halde birbirlerini izleyip kıllarını dahi kıpırdatmıyorlar? Başlarına gelen tüm felaketler ve dehşetler karşısında neden kendilerini aciz, zayıf ve Batı'ya bağımlı hissediyorlar?

İslam ümmeti, dininin sancağı altında birleşmiş, onu Rabbinin hükümlerini uygulayan bir Halife yönetmiş ve ona icabet edip emirlerine itaat etmişti. Celle ve Âla, aziz Kitabı'nda şöyle buyurmuştur: **وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا** **“Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz.”** [Al-i İmran 103] Allah'ın ipini sımsıkı yapışın emri, her zaman ve mekanda İslam ümmetine yönelik bir çağrıdır...Yani kalıcı, sürekli ve devam eden bir çağrıdır; bu yüzden Müslümanların, Allah'ın Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetinin etrafında birleşmeleri ve parçalanmamaları gerekir; çünkü parçalanmak, başarısızlığın, zayıflığın ve aşağılanmanın sebebidir. **وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ** **“Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.”** [Al-i İmran 105]

Hilafet Devleti'nin gölgesinde Müslümanlar, güçlüydüler, düşmanları onlardan korkuyorlardı, Müslümanlara karşı cüretkar değillerdi ve onlara zarar vermekten korkuyorlardı; zira Müslümanlar, milletler arasında ünlü ve meşhur olan güçlü bir devletin tebaasıydılar ve devletin Halifesi, tebaasından birine saldırmaya tevessül eden herkese karşı savaşmak için güçlü bir ordu hazırlamaktan asla çekinmiyordu.

Allah Subhanehu ve Teala, İslam ümmetinin tek bir ümmet olmasının gerekliliğini vurgulamıştır; zira İslam ümmetinin gücü birliğinde ve sürekliliği, egemenliği ve iyiliği de dininin ve şeriatının etrafında birleşmesinde yatmaktadır. Peki “ümmet” ile kastedilen nedir? Müslümanların tek bir ümmet olması ne anlama gelmektedir?

Allah Subhanehu ve Teala, Efendimiz İbrahim Aleyhissalatu ve's Selam ile tek bir dine iman edip tek bir akide üzerinde birleşen tabiilerinden bahsetmiştir: **تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ** **“Onlar bir ümmetti gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.”** [Bakara 134] Bu anlamıyla ümmet, aynı dine ve fikre inanan, dolayısıyla duyguları bir olan insanlardan oluşan bir topluluktur. Dolayısıyla şöyle diyebiliriz; “Bu kapitalist

ümme't", "Bu komünist ümme't" ve "bu İslam ümme'ti"; ancak şöyle diyemeyiz; "Bu Arap ümme'ti" ve "Bu Türk ümme'ti"; çünkü bu ikisi aynı sisteme tabi olsalar da, fertlerinin kanaatleri ve fikirleri farklılık göstermektedir. Sadi, şu ayetin tefsirinde şöyle diyor: **“Şüphesiz bu bir tek ümme't olarak sizin ümme'tinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise benden sakının.”** [Müminun 52] **“Şüphesiz bu bir ümme't olarak sizin ümme'tinizdir.”** Yani: Sizin topluluğunuzdur -ey peygamberler topluluğu-, yani tek bir din üzerinde birleşen “tek” bir topluluktur ve Rabbiniz de tektir demektir. **“Öyle ise benden sakının”**; yani benim emirlerime uyun ve yasaklarımdan da kaçının demektir. Dolayısıyla Allah, peygamberlere emrettiği şeyleri, müminlere de emretmiştir; çünkü müminler peygamberleri örnek alırlar ve onların arkasından yürürler. Zira Allah, şöyle buyurmuştur: **“Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin, eğer siz yalnız Allah’a kulluk ediyorsanız O’na şükredin.”** [Bakara 172] Dolayısıyla peygamberlere ve diğerlerine müntesip olan herkes için vacip olan, buna uymaları ve bununla amel etmeleridir.”

O halde Müslümanlardan bahsederken İslam ümme'ti dememiz gerekir; çünkü İslam ümme'ti, İslam üzerinde birleşen bir topluluktur; çünkü İslam ümme'tinin fikirleri, mefhumları ve duyguları bir olduğu için tek bir ümme't olmuştur; dolayısıyla insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümme't olmuş, insanları İslam’a davet etmiş, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarmış ve onları dünyanın sıkıntısından ve ahiretin azabından kurtarmıştır. Allah’ın egemenliğe ve liderliğe layık olması için gönderdiği ümme'tlerin en hayırlısı İslam ümme'tidir; çünkü İslam ümme'ti, yeryüzünden fesadın nedenlerini ortadan kaldırmak için çalışır ve iyiliği emredip kötülükten nehyeder. Buhari Ebu Hureyra’dan şöyle dediğini rivayet etmiştir: **“Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümme'tsiniz.”** [Al-i İmran 110] Yani insanlar için insanların en hayırlısı, insanlar İslam’a girinceye kadar boyunlarında sorumluluk halkaları taşıyanlardır.”

Allahu Teala İslam ümme'tini, kopmayan güçlü bir bağ ile ayırt etmiştir; dikkat edin bu bağ, akide bağıdır. Ümme'ti milletlerin korktuğu bir güç haline getiren, ümme'ti fertleri arasında egemen olan kardeşlik ilişkisiyle ayırt eden ve onları birbirlerine bağlayan işte bu akidedir; dolayısıyla onlar, birbirlerine yardım ederler, birbirlerine destek verirler ve birbirlerini korurlar... Çünkü onlar, vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulan tek bir ümme'ttir. **“Müminler birbirlerini sevmeye, birbirlerine acımda ve birbirlerini korumada bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”** Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ümme'tini nitelendirip onun hakkında konuşurken ne kadar da doğru söylemiştir.

İslam ümme'tinin acısını çektiği parçalanma, bölünme, zayıflık ve aşağılanmaya rağmen, bir vücudun bir uzvu hastalığında vücudun oradaki buradaki azalarının rahatsızlığı, Gazze, Suriye, Sudan, Türkistan, Keşmir ve diğer Müslüman ülkelerdeki kardeşlerinin başına gelen musibetlerden dolayı

Müslümanların dualarında ve gözyaşlarında ortaya çıkmaktadır... Bu sınırlar ve zincirleri kırmak ve sömürgecilikten kurtulmak için ümmetin harekete geçmesini ve ayaklanmalarını engelleyen yöneticilerinin ajanlığı nedeniyle kardeşlerine yardım etme imkanları az olmasına rağmen böyledir.

İslam ve Müslümanlara karşı savaşında kafir Batı, tüm Müslüman ülkeleri yöneten tek bir sancak ve tek bir devlet altında birleşen İslam ümmetine karşı askeri savaşında yenilgiye uğrayacağından emindi; işte bu nedenle, “böl ve yönet” politikasını uygulamaya çalıştığı gibi ümmetin içindeki hainlerin yardımıyla da devleti yıkmaya çalışmıştır. Bunu da Müslümanların boyunlarındaki ilmeği daha da sıkılaştırmak, asi düşmanının tek bir İslam Devleti'ni birçok devletçiklere bölebilmek, her bir devletçinin başına da sınırları koruyan, zincirleri pekiştiren ve Müslümanlar arasında Batı mefhumlarını ve kültürünü yaymak için çalışan kendi ajanını yerleştirmek için yapmıştır. Bu düşman, her yerdeki Müslümanları zayıflatmada ustalaşmış, tüm maddi ve fikri silahlarını kullanarak onların birliğini parçalamış ve "ümmet" mefhumunun yerini alması için Müslümanlar arasından "milliyetçilik" ve “vatancılık” gibi zehirli fikirlerini yaymıştır ki tek bir vücudun mafsallarını parçalayabilsin.

İşte bu, izzeti ve gücü sayesinde düşmanlarına korku salan İslam ümmetinin başına gelen bir hastalıktır... Rabbinin Kitabı ve O'nun Peygamberinin sünnetinin hidayeti üzere yürüyerek dine sımsıkı sarılan ve insanlar arasında hayrı yayan bir ümmetti; ama bu hidayetten saparak Batı'ya ve onun demir yumrukla dayattığı yasalarına tabi olmasının ve Batı'nın "güçlü bir kale olan" İslam Devleti'ni yıkarak ümmet arasında zehirli fikirlerini yaymasının ardından ümmete aşağılanma isabet etmiştir.

Böylece ümmet, zayıflamış, bitkin düşmüş ve ihlal edilmiş olup evlatları ise felaketlerin, zulmün ve karanlıkların acısını çekmektedir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Kim izzet ve şeref istiyor idiyse, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır.”** [Fatır 10] Nitekim Ömer ibn Hattab, izzetin doğru yolunu açıklamış ve şöyle demiştir: “Şüphesiz biz zelil bir kavimdik Allahu Teala bizi İslam ile aziz kıldı. Eğer biz izzeti Allah'ın bizi aziz kıldığı yerden başka bir yerde ararsak Allah bizi yeniden zelil edecektir.” Müslümanların tek bir ümmet olarak dünyaya liderlik etmesi ve insanlar arasında hayrı yayması, yerine getirmeleri gereken şerî bir vaciptir; zira vahdet, bir tercih değil, aksine ilahi ve Kur'anî bir emir olup vahdetin terk edilmesi, Allah'ın ve Rasulü'nün emirlerine muhalefet etmektir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Müminler ancak kardeşirler.”** [Hucurat 10]

İbn Abbas Radiyallahu Anh şöyle demiştir: “Gerçekten de akrabalık bağları koparılmakta ve nimetler nankörlükle karşılanmaktadır; ancak Allah kalplerin arasını yakınlaştırdığında hiçbir şey onu parçalayamaz; sonra şu ayeti okudu: **“Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların kalplerini birleştiremezdin, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı.”** [Enfal 63]” Dolayısıyla Allah, Müslümanları bölünmekten men etmiştir; zira bölünmede Müslümanları helaki ve ümmetlerinin kaybolması vardır.

İslam ümmetinin, Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu en hayırlı olma vasfını gerçekleştirmesi ve Rabbine itaat edip O'nu tasdik etmesi için, Allah'ın hükmünün yeryüzünde uygulanması konusunda Peygamberi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ve Sahabesi Rıdvanullahi Aleyhim'in izinden yürüyerek birlik olması gerekir. Yani ümmetin, tek bir ümmet olması, tek olan Rabbine ibadet etmesi, tek bir bayrağı dalgalandırması ve Allah'ın adil şeriatını uygulayan tek bir İmama itaat etmesi gerekir; sadece o zaman ümmet, gücünü yeniden kazanacak ve kalkınmasını gerçekleştirecektir.

Müslümanların tek bir ümmet olması, gerçekliğin dayattığı bir zorunluluktur; bu ise çağlar boyunca İslam ümmetini temsil eden güçlü bir varlığın gölgesinde olmadıkça gerçekleşmemiş ve gerçekleşmeyecektir de. Bu güçlü varlık ise, onun gölgesi olmadıkça asla hayatın tatlı olmadığı ve olmayacağı Hilafet Devleti'dir; çünkü Allah'ın adil hükümlerini uygulayacak ve içerisinde fertleri mutlu ve izzetli bir şekilde yaşayacak olan sadece Hilafet Devleti'dir.

İşte İslam ümmeti böyleydi ve Habibi Mustafa Aleyhissalatu ve's Selam onu, önder ve egemen bir ümmet olarak bırakmıştır ve yine bu duruma geri dönmesi gerekir... Bu ümmet, dünyadaki ümmetlerin sonuncusu olduğu gibi cennete girecek ümmetlerin de ilki olacaktır. Zira Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Biz (dünyaya) en son gelenleriz; kıyamet gününde ise en başa geçecek olanlarız. Cennete de ilk giren biz olacağız.”** Ayrıca Allah, kıyamet gününde Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e şefaatçi olmayı bahşetmiştir. Ebu Cumua'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: Ebu Ubeyde b. el-Cerrah, yanımızdayken, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile beraber yemek yedik. Ebu Ubeyde şöyle dedi: Ya Resulallah! Biz Müslüman olup seninle cihad ettik. Buna rağmen bizden daha hayırlıları var mı? Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: **“Evet, sizden sonra, beni görmedikleri halde bana iman edecek bir topluluk olacaktır.”** İslam ümmeti için, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmeti olma ve "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" kelimesinin ümmeti olma ve takdir edilmesi, saygı duyulması ve hürmet edilmesi gereken bir ümmet olma şerefine nail olması yeterlidir; bu yüzden bu ümmetin, bu vasıfları kendi arasında gerçekleştirmeye ve bunlara geri dönmeye hırs göstermesi gerekir ki böylece Allah'ın kendisini izzetli kıldığı "İslam dini" sayesinde dünyayı hayra yönlendirmeye ve ona egemen olmaya layık olduğu daha önceki haline geri dönebilsin.

Sahip olduğun bu konum nasıl bir konum ey İslam ümmeti? O halde bu şerefi ve bu yüce mertebeyi nasıl terk edebilirsiniz?

İmam Şafii şöyle demiştir: “Akıllı kişi hayır ve şerrin arasını ayırt edebilen değildir; ancak akıllı kişi hayrı tercih edendir.” Bundan, hikmet sahibi kişinin başlangıçtan itibaren hayır olanı tercih eden ve onu ihmal etmeyen kişi olduğu kastedilmektedir; çünkü hayır olanı ihmal etmek, daha sonra kişiyi, kayba veya pişmanlığa maruz bırakır.

İslam ümmeti, Allah'ın yaratması hakkında düşünüp tefekkür eden, Rabbine yönlendiren, Rabbine, Kitabı'na ve hükümlerine iman eden akıllı ve en hayırlı bir ümmettir; o halde İslam ümmeti, yollarını aydınlatmak, onları hak olan yola

iletmek ve onları karanlıklardan çıkarmak amacıyla diğer milletlere tebliğ etmesi için Peygamberinin kendine emanet ettiği bu hayrı nasıl terk edebilir?

Ayrıca -bu ümmetin evlatları olarak- bizler, O'ndan başka kimseye ibadet etmeyeceğimize ve yeryüzünü ve onun içinde olanları sadece O'nun dini ve hükmüyle yöneteceğimize söz verdiğimiz halde Allah'ın huzuruna bu şekilde nasıl çıkacağız? وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ **“Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şahit olduk, dediler.”** [Araf 172]

Ey İslam ümmeti: Bizler, Allah'ın Rabbimiz olduğuna, O'ndan başka ilah olmadığına ve O'nun bizim yaratıcımız, yoktan var edicimiz, şekillendiricimiz ve rızıklandırıcımız olduğuna şehadet ettik... Rabbimizin bizlere hayat veren, öldüren ve O'na kavuşmak için tekrar bize hayat verecek olduğuna ve böylece O'nun inanan, salih ve samimi kullarına vaat ettiği cennetini kazanacağımıza da şehadet ettik. Dolayısıyla bu şehadetimizi uygulamamız ve Allah'a karşı sadık olmak adına bunun için çalışmamız gerekir ki Allah da bize olan vaadine sadık olsun.

Müslümanların bugünkü durumu acı verici ve üzücüdür; ancak bunu değiştirmenin yolu ise açık ve nettir...

Ümmetin, izzetinin ve onurunun kaynağına geri dönmesi gerekir: Yani kendisini birleştiren, Rabbinin şeriatına göre yöneten, O'nun hükümlerini yayan ve O'nun dininin bayrağını dalgalandıran siyasi varlığına geri dönmesi gerekir ki böylece yaratıcısını tasdik etmiş olsun... Ayrıca ümmetin, Allah'tan korkan ve O'nu tasdik eden tek bir İmamın yönettiği tek bir devletin gölgesi altında birleşmesi, O'nun dinini yaymak ve O'nun kelimesini yüceltmek için çalışması gerekir ki böylece O'nun kelimesi yüce olsun, kâfirlerin kelimesi aşağı olsun ve hüküm de sadece Allah'a ait olsun... Yine ümmetin, evlatlarını sınırları aşmaya, zincirleri kırmaya ve sömürgecinin pençesinden kurtulmaya sevk etmesi gerekir.

Allah'tan bizim, bu izzeti gerçekleştirmek için çalışanlardan olmamızı nasip etmesini temenni ediyoruz. Yine Subhanehu'dan bizim, ümmetin ihtişamını ve statüsünü geri kazandıracak ve onu diğer milletlerden ayrıcalıklı ve üstün kıldığı en hayırlı ümmet olmaya geri döndürecek İkinci Raşidi Hilafet Devleti'ni yeniden kurmak için çalışanlardan olmamızı nasip etmesini temenni ediyoruz. Allah'ım, ümmetin fertlerinin arasını birleştir ve ondan parçalanmaya neden olan her şeyi ortadan kaldır ve onu, Senin güzel bir dönüş olarak razı olduğun dinine geri döndür.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Zinet Es-Samit